

عنوان مقاله:

تحلیل روند تغییرات سطوح توسعه یافتگی در نواحی روستایی بخش تیکمه داش با استفاده از مدل موریس

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 10، شماره 41 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

کیومرث خدایانه - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

برخورداری از خدمات مختلف زیربنایی و تسهیلات اجتماعی و اقتصادی، از اساسی ترین شاخص های توسعه در هر واحد برنامه ریزی بویژه مناطق روستائی می باشد. برای موفقیت در برنامه ریزی و رسیدن به توسعه اولین گام، بررسی و شناخت واقعی از سطح برخورداری، توانمندی ها، محدودیت ها و عدم تعادل های منطقه ای می باشد. تحقیق حاضر از نوع توصیفی و تحلیلی بوده و هدف از انجام آن سنجش سطح توسعه یافتگی نقاط روستایی بخش تیکمه داش و رتبه بندی آنها از نظر میزان برخورداری از امکانات و تسهیلات مختلف می باشد، جامعه آماری تحقیق، شامل 4 دهستان اوجان شرقی، سهندآباد، عباس شرقی و غربی بوده و برای جمع آوری داده های موردنیاز از دو روش کتابخانه ای و میدانی استفاده شده است. برای تجزیه و تحلیل داده های پژوهش و تعیین سطح توسعه یافتگی، 27 متغیر در شاخص های مختلف اقتصادی، اجتماعی و کالبدی در سطح دهستان انتخاب و به منظور تحلیل نابرابرهای توسعه ی روستایی، از روش ضریب تغییرات (C.V) استفاده شده است. یافته های تحقیق نشان می دهد که سطوح برخورداری دهستان های بخش با یکدیگر متفاوت بوده و با توجه به ضریب کلی برخورداری، برخوردارترین دهستان (اوجان شرقی) نسبت به محرومترین دهستان (عباس شرقی) حدود 34/1 برابر برخوردار می باشد. تفاوت سطوح برخورداری در زمینه های کالبدی و اجتماعی بیشتر از زمینه اقتصادی است. همچنین یافته های تحقیق نشان می دهد که نقاط روستایی این بخش هنوز برای دستیابی به توسعه ی متوازن، یکپارچه و پایدار راه طولانی در پیش رو دارد.

کلمات کلیدی:

توسعه، توسعه ی اقتصادی، توسعه ی اجتماعی توسعه ی کالبدی، توسعه یافتگی، C.V

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393033>

